

[Lawaetz]

el. lign. at gøre. Engang, man skulle sy noget sammen, manglede der et eller andet, som arbejderne skulle have. På den måde blev ATP indført, og så har det altså levet videre.

Der er tre hovedpunkter i vores debat i dag. Det ene er ligestilling. Det lader til, at vi kan blive bredt enige om det.

Det andet punkt, der har fået nogen støtte, er vores forslag om, at det ikke skulle være nødvendigt med en begæring, men at man på det punkt ydede den form for service, som vi fandt helt rimelig, nemlig at mennesker ikke skulle have nødig at sætte sig ind i en masse love og huske at lave sådan en begæring på et eller andet tidspunkt.

Det tredje hovedspørgsmål er begrænsning af størrelsen af investeringer. Derom var der også delte meninger i salen. I den forbindelse vil jeg gerne sige til arbejdsministeren, at jeg ikke under nogen form er Arbejdsgiverforeningens forlængede arm, men vor politiske indstilling er, at man ikke må anvende over 15 pct., og vi kan ikke gå med til den af regeringen foreslåede forhøjelse til 20 pct.

Johan Philipsen (V):

Jeg vil gerne forsøge med nogle sætninger at bringe den tilsyneladende uenighed mellem ministeren og undertegnede om kapitalanbringelse i henholdsvis obligationer og aktier ned på de vilkår, der hersker i øjeblikket i Danmark. Jeg er da selvfølgelig tilhænger af, at vi får så mange midler til rådighed som risikovillig kapital i aktieselskaber som muligt. Jeg er heller ikke blind for, at når ATP køber aktier, er de ude over problemet dobbeltbeskatning, og at det i og for sig stiller dem gunstigere end private, der vil investere. Men det finanslovsforslag, vi begge kommer til at stemme for, indeholder et finansieringsbehov på rundt regnet 20 mia kr. Jeg går ud fra, at realkreditinstitutionerne sammenlagt har et behov for at sælge obligationer i det kommende år på 32-34 mia kr. Disse obligationer skal vi have købere til til en fornuftig kurs, hvis ikke alt skal gå i stå i Danmark. Derfor har vi altså et behov for de offentlige fonde som købere: ATP, Den sociale Pensionsfond, forsikringselskaber, postgiro m. m. Når jeg skal prioritere ud fra dagens vilkår, bliver jeg nødt til at prioritere obligationsmarkedet, altså den lange rente, højere end eventuelt køb af aktier, og jeg vil

aldrig drømme om, at en offentligt ejet virksomhed som ATP skal – for nu at bruge det udtryk – vove pelsen; det tror jeg ikke er rimeligt.

Så har jeg et par ord til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), der talte meget venligt, og som jeg skal forsøge at imødekomme. Han siger, at vi har mangler lødighed i venstre. Svaret til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) er, at fremskridtspartiet har mangel på realitetsans, så det batter. Jeg har vurderet dette problem ud fra de kendsgerninger, vi nu har, nemlig behovet for at have købere til obligationerne. Når man vil overføre det problem på de mindre erhvervsdrivende, må det siges, at mindre erhvervsdrivendes største problem i hvert fald er at få en fornuftig rentefod i dette land. Det problem overskygger langt det problem, der består i, at de én gang årlig skal sende nogle penge til ATP-fonden. Det er i den grad at stille forholdene i et forkert forhold til hinanden.

Palle Simonsen (KF):

Nu har arbejdsministeren jo en tilbøjelighed til at blive vældig engageret, når han står her på folketingets talerstol. Han går oven i købet så langt, at han ligesom søger at stille det sådan op, når det drejer sig om ATPs investeringer, som at det er et spørgsmål om, hvem der vil vove pelsen med hensyn til at fremskaffe risikovillig kapital, og hvem der ikke vil det. Det er jo slet ikke det, der er spørgsmålet her. Vi vil meget gerne være med til at vove pelsen med hensyn til at fremskaffe kapital, men det kan man gøre på mange måder. Det bør man ikke, det behøver man ikke, og det skal man ikke gøre gennem denne centrale fond. Det har hele tiden været grundideen i denne centrale fond, som det har været det i andre centrale fonde, der er vedtaget i folketinget, at den først og fremmest skulle bruges til passive investeringer. Det har været begrundelsen for at få disse forslag igennem. Det gjaldt også Den sociale Pensionsfond; dér var det oven i købet 100 pct. anvendelse til passive formål. Hvis man gør det modsatte, det, som ministeren nu er på vej til, når man frem til at beherske de private virksomheder.

Som det er blevet fremhævet fra anden side, vil 20 pct. investering i en virksomheds aktiekapital jo i mange tilfælde kunne med-